

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

NK.II.0911-8/43/08

URZĄD MIEJSKI	
ul. Buczka 2, 58-580 Szklarska Poręba	
wpl.	2008-08-18 RM + RP
L.dz.	4269
podpis	cał [Signature]

Wrocław, dnia 14 sierpnia 2008 r.

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.) **stwierdzam nieważność § 1 pkt 2 uchwały** Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie Nr XXIV/244/08 z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XIV/130/07 Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie z dnia 23 października 2007 r. w sprawie ustalenia parkingów płatnych, stawek opłat i opłat dodatkowych za parkowanie oraz sposobu ich pobierania w zakresie w jakim ona zmienia § 7 ust. 4 i § 10 uchwały Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie Nr XIV/130/07 z dnia 23 października 2007 r. w sprawie ustalenia parkingów płatnych, stawek opłat i opłat dodatkowych za parkowanie oraz sposobu ich pobierania z powodu istotnego naruszenia art. 13b ust. 4 i 6 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. 2007 r. Nr 19, poz. 115 ze zm.).

Uzasadnienie

Rada Miejska w Szklarskiej Porębie na sesji w dniu 30 czerwca 2008 r. podjęła uchwałę Nr XXIV/244/08 w sprawie zmiany uchwały Nr XIV/130/07 Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie z dnia 23 października 2007 r. w sprawie ustalenia parkingów płatnych, stawek opłat i opłat dodatkowych za parkowanie oraz sposobu ich pobierania, zwaną dalej uchwałą. Przedmiotowa uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 16 lipca 2008 r., przekazana przez Burmistrza Szklarskiej Poręby pismem nr RM-85/2008 z dnia 2 lipca 2008 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały Organ Nadzoru stwierdził podjęcie § 1 pkt 2 uchwały w zakresie w jakim ona zmienia § 7 ust. 4 i § 10 uchwały Nr XIV/130/07 Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie z dnia 23 października 2007 r. w sprawie ustalenia parkingów płatnych, stawek opłat i opłat dodatkowych za parkowanie oraz sposobu ich pobierania, zmienionej uchwałą Nr XVII/172/07 z dnia 28 grudnia 2007 r. z istotnym naruszeniem art. 13b ust. 4 i 6 ustawy o drogach publicznych

Rada Miejska w Szklarskiej Porębie niniejszą uchwałą zmieniła treść § 7 i § 10 załącznika Nr 1 do uchwały Rady Miejskiej w Szklarskiej Porębie Nr XIV/130/07 z dnia 23 października 2008 r. poprzez wprowadzenia nowego brzmienia tych zapisów. I tak Rada postanowiła, iż § 7 ust. 4 będzie miał następującą treść:

W indywidualnych przypadkach mogą być stosowane stawki inne od określonych w ust. 1 lub zwolnienia z opłat. Dopuszcza się czasową zmianę przeznaczenia użytkowania terenu parkingu. W sprawach tych rozstrzyga Burmistrz Szklarskiej Poręby.

Zaś § 10 otrzymał następującą treść:

Parking posiada wydzielone jedno bezpłatne miejsce parkingowe dla samochodu osoby niepełnosprawnej.

W oparciu o przepis art. 13b ust. 4 ustawy o drogach publicznych, rada gminy (rada miasta) ustalając strefę płatnego parkowania:

- 1) ustala wysokość stawek opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, z tym że opłata za pierwszą godzinę parkowania pojazdu samochodowego nie może przekraczać 3 zł;
- 2) może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi;
- 3) określa sposób pobierania opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1.

Przekazano A. Gersonowiak
w dniu 20.08.08r.

[Signature]

Przekazano do Mra
21.08.08r. [Signature]

Tymczasem z przywołanych powyżej zmian uchwalonych przez Radę wynika, iż organ stanowiący Gminy Szklarska Poręba w sposób nieuprawniony upoważnił Burmistrza do stosowania innych stawek opłat oraz udzielenia zwolnień z opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, a także do czasowej zmiany przeznaczenia terenu pod parkingami.

Skoro Ustawodawca zdecydował, iż to Rada władna jest ustalić strefę płatnego parkowania, wysokość stawek opłat oraz sposób pobierania tych opłat, zatem wydane przez Radę zakwestionowane postanowienia uchwały sprzeczne są z obowiązującym porządkiem prawnym.

Odnosnie wydzielenia jednego bezpłatnego miejsca parkingowego dla samochodu osoby niepełnosprawnej, w ocenie Organ Nadzoru Rada przekroczyła swoje uprawnienia i rozstrzygnęła sprawę należącą do kompetencji organu zarządzającego ruchem. Tym samym kwestionowany zapis narusza w sposób istotny art. 13b ust. 6 pkt 1 ustawy o drogach publicznych, stosownie do brzmienia którego, organ właściwy do zarządzania ruchem na drogach w uzgodnieniu z zarządcą drogi wyznacza w strefie płatnego parkowania miejsca przeznaczone na parkowanie, w tym miejsca przeznaczone na parkowanie oznakowanych pojazdów konstrukcyjnie przeznaczonych do przewozu osób niepełnosprawnych o obniżonej sprawności ruchowej lub pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową.

Zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. z 1997 roku, nr 78, poz. 483 ze zm.), **organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa**. Oznacza to, iż każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę.

Realizując kompetencję organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenia prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie, ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni **rozszerzającej** przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze **analogii**. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „*Stosując przy interpretacji art. 87 ust.1 i art. 92 ust. 1 konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...).*”

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono, jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu złożona za pośrednictwem Organu Nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

Rafał Jurkowlaniec